

Ældste
Kazuhiko Yamashita
De Halvfjerds

En fåret løve

»Jeg er Guds kære barn, og han har sendt mig her« (Børnenes sangbog, s. 2).

En af mine yndlingshistorier handler om Lambert, den fårede løve. Den blev berømt som tegnefilm for nogle år siden.

Lambert var en løveunge, der siden sin fødsel havde levet sammen med en flok får. Derfor troede han, at han var et får. En forårsnat lå Lambert og flokken og sov fredeligt. Pludselig hørte Lambert et uhyggeligt ulvehyl i det fjerne. Fordi Lambert troede, at han var

et får, begyndte han at ryste af skræk.

Hylene blev højere og højere, og ulven kom nærmere og begyndte at trække et af fårene væk. Pludselig mærkede Lambert en meget stærk følelse indeni, som han aldrig havde følt før. Som et lyn styrtede han mod ulven for at redde fåret!

I det øjeblik indså Lambert noget. »Jeg er ikke et får. Jeg er ikke søn af et får. Jeg er søn af en løve!« tænkte Lambert. Da han jog ulven på flugt og beskyttede fåret, lærte han sin sande natur at kende.

Du er Guds barn, og han elsker dig. Inden vi blev født på jorden, var enhver af os en elsket åndelig søn eller datter i vor himmelske Faders familie. Men mange af os indser det ikke. Hvis vi ved, hvem vi er, kan vi være som løven og jage dårlige ting bort, så vi kan beskytte andre og undgå at fare vild.

Jeg er taknemlig for evangeliets vidunderlige gaver og for frelsesplanen. Jeg er taknemlig for, at vi ved, hvem vi er, så vi kan være stærke – præcis som Lambert. ■

ILLUSTRATION: JARED BECKSTRAND